

РЕЦЕНЗИЯ

**за научните трудове и учебна дейност
на гл. ас. д-р Димо Енев Енев ,
представени за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност
„доцент“**

**в ПН 8.3. „Музикално и танцово изкуство“,
специалност „Хореографска композиция“,
обявен в ДВ бр. 26 от 30.03.2021 г. за нуждите
на АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – гр. Пловдив**

**Рецензент: проф. д-р Даниела Кирилова Дженева, АМТИИ
ПН 8.3. „Музикално и танцово изкуство“,
специалност „Хореография“**

Настоящата рецензия е изготвена въз основа на документи, постъпили по конкурс, обявен от АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – гр. Пловдив /ДВ бр. 26 от 30.03.2021 г./ и на интернет страницата на ВУ за нуждите на катедра „Хореография“ към Факултет „Музикален фолклор и хореография“. Представените по конкурса документи съответстват на изискванията на ЗРАСРБ и на ППЗРАСРБ. Процедурата по конкурса е коректно спазена.

За участие в него е подал документи един кандидат, а именно д-р Димо Енев Енев, гл. асистент по „Хореографска композиция“ в катедра „Хореография“ към Факултет „Музикален фолклор и хореография“ при АМТИИ. Материалите, които е представил са изчерпателни и са съобразени с оповестените от АМТИИ ред и условия за заемане на академична длъжност. Отговарят на минималните национални изисквания по чл. 26, ал. 2 и ал. 3 и по чл. 26, ал. 5 от ЗРАСРБ . Включват списък от общо пет заглавия, в т. ч. една монография, три публикации в реферирани български научни издания и публикувана книга на базата на защитен дисертационен труд за придобиване на образователна и научна степен „доктор“. Коректно са предоставени всички изискани по конкурса документи: дипломи за степените на образование,

справка за трудов стаж (повече от 11 години в АМТИИ), авторска справка за научните приноси, цитирания. Представени са документи за ръководство на уъркшоп в гр. Сливен през 2015 г. и на семинар по Български народни танци в гр. Есен, Германия, където е реализирал и авторска постановка с участниците в танцов състав при Българо-немско културно дружество „Иван Вазов“ през 2018 г. Приложен е сертификат за удостояване с награда „Златна муза 2019“ в областта на българския танцов фолклор, както и списък със статии в медии за творчески постижения.

Димо Енев е роден през 1975 г. в гр. Бургас. Повече от 35 години той се е посветил на фолклора като първоначално започва да танцува в родния си град, а в последствие получава необходимата квалификация и професионално утвърждаване в гр. Пловдив. През 1998 г. се дипломира като хореограф-педагог в ОКС „бакалавър“, а през следващата година защитава степен „магистър“ като хореограф-режисьор в АМТИИ. От 2010 г., след конкурс стартира преподавателската му дейност по дисциплините: „Хореографска композиция“, „Хореографска режисура“, „Постановка на танцови форми“ и „Образци на българската народна хореография“. От постъпването му в АМТИИ през 1994 г. до сега работи във ФА „Тракия“ като танцьор, балетмайстор и постановчик на танцови произведения. През годините участва като изпълнител и солист във всички концерти и премиерни спектакли изнесени от Ансамбъла у нас и в чужбина. Така натрупаният опит му дава основание през 2017 г. да защити успешно дисертационен труд на тема „Непознатия Еркеч – пътят от младежката задявка до сватбата“ и да придобие образователна и научна степен „доктор“.

Водещ акцент в документацията по настоящия конкурс за „доцент“ е монографията „Драматургичната действеност – основен подход в изграждането на танцовата форма в творчеството на проф. Кирил Дженов“. До този момент издадените разработки за принципите на формообразуване в Българската народна хореография са в голяма степен недостатъчни спрямо репертоарното богатство и многообразие у нас. За това този труд може да бъде дефиниран като ново начало в анализа на сценичните танцови произведения на фолклорна основа. Тук за първи път се реализира задълбочен, многокомпонентен композиционно-драматургичен анализ на танци от един автор като общият им признак е в това, че те са утвърдени образци, признати за „класически“ в Българската народна хореография и се

изпълняват от редица ансамбли и колективи. Трудът е отпечатан през настоящата година с обем от 148 страници и е структуриран в увод, три глави и заключение. Използваната и цитирана литература наброява 61 заглавия. Приложени са 23 песни с нотен материал и текст, включени в анализирания танци.

С избора на темата за настоящото монографическо изследване Димо Енев доказва, че при него преподавателската практика и творческата дейност са станали неразривно свързани през годините и предопределят научните му постижения. Той демонстрира дълбоко познаване не само на избраните танци, но и на похватите, необходими за задълбочено изследване на Българската народна хореография. Основната цел, която си поставя е да докаже, че в творчеството на Кирил Дженов действият изказ е в основата на всяка негова творба. За постигането на това намерение, анализира негови танци, които са композиционно различни – дивертисментни, обредно-обичайни и тематични. Спира се на три „двойки“ танци като целенасочено ги избира да са различни като съдържание и въздействие, но унисонни по форма.

В първа глава, озаглавена „Действият подход в изграждането на дивертисментния танц – основен белег в творчеството на проф. Кирил Дженов“ той разглежда дивертисментите „Тракийски танц“ и „Празничен тракийски танц“, изградени върху фолклора на един определен регион с авторския почерк на един композитор – Тодор Працаков. В същото време те са много различни като повествование, усещане и възприятие от публиката. Авторът много точно е анализирал и извел майсторските прийоми за изграждане на действителен танц, за превръщането му от танц „за забавление“ в сценично произведение, което предизвиква определена естетическа и художествена наслада.

Във втора глава „Сценичното претворяване на обредно-обичайните практики на българина в творчеството на проф. Кирил Дженов“, съпоставя танци, изградени върху образци от празнична система на България. Тук, при първия танц „Куди“ е постигната конкретна драматургична картина, събрана в определено време и място на действието с буквални цитати на фолклорен материал от гр. Съединение и със самобитни персонажи. Във втория танц „Гергьовден“ подхода е по-скоро като към събирателна картина на обредни действия и свързаните с тях песни и танци от Тракия. Димо Енев го определя

като „тематична танцова сюита“, която е структурно изградена от хореографа с желание да постигне тържественост и празничност на повествованието.

В трета глава „Тематичната танцова форма – творчество и стремеж на проф. Кирил Дженов към изграждане на фолклорен театър“ Димо Енев е избрал за анализ крайно различни тематични танци, като общото между тях е, че те са ярки примери в Българската народна хореография и определено са в основата за възникването на фолклорен театър. При първия „Овчар и Юда девойка“ драматургията е изградена върху текста на митична народна песен от Родопите. Героите са нереални, а времето и мястото на действието неусетно се променят и провокират въображението на зрителя. Вторият танц „Хоро в София“ е създаден върху личните впечатления и възприятия на хореографа от Неделното хоро в София. Персонажите са с ясно възложени задачи и конкретни стилови характеристики. Мястото на действието е точно определено с кратък времеви диапазон на развитие. Димо Енев много точно е доловил детайлите в това многообразие. Проследява как чрез майсторското владение на различни изразни средства Кирил Дженов развива танците динамично, вълнуващо и води композицията към кулминация и финал. С вещина успява да разгадае емоционалните послания на хореографа и да разкрие закодираните знаци за успех на танца, интуитивно или нарочно заложи при създаването му.

Голям принос към теорията на хореографията е факта, че Димо Енев не си позволява да разказва за танците, а анализира всеки един детайл и нюанс в това изключително разнообразие. Още в увода той формулира стремежа си да успее да *достигне до качествено трансформиране на професионалния и зрителски мироглед и по този начин да обогати общата представа за Българската народна хореография*. Считам, че тази цел е категорично постигната и към монографията ще има несъмнен интерес от хореографи, от докторанти и студенти с влечение към изследователската дейност и от всички заинтригувани от изграждането на сценичните танцови форми.

Димо Енев е постигнал конкретни научни и научно-приложни приноси, които произтичат от задълбочените му изследвания и анализи на различни по форма и съдържание действени сценични танци. Той е интелигентен и търсещ професионалист със сериозни изследователски намерения. Лично съм свидетел на задълбочените му проучвания на фолклорен материал по места, дешифрирането на който е в основата на прекрасните му танцови постановки

„Странджанска импресия“ и „Първомайски майсторлъци“, реализирани във ФА „Тракия“. В катедра „Хореография“ при АМГИИ той преподава задължителни дисциплини, които са основополагащи за изграждането на един творец. Освен преките ангажименти да обучава студентите за създаването на различни танцови форми той работи активно извънаудиторно с тях по подбора на музиката, на фолклорния танцов материал и костюмите с цел да стимулира максимално техните творчески инвенции. Натрупаният през годините педагогически опит, както и неоспоримите художествено-творчески резултати затвърждават мнението ми за успешното му възходящо развитие като хореограф (теоретик и практик).

В заключение ще обобщя, че монографията „Драматургичната действеност – основен подход в изграждането на танцовите форми в творчеството на проф. Кирил Дженов“, както и приложените по конкурса публикации, рецензии и цитати заслужават висока оценка и определено имат приносен характер.

Препоръчвам на уважаемото научно жури да удостои гл. ас. д-р Димо Енев с академичната длъжност „доцент“ в ПН 8.3 „Музикално и танцово изкуство“ по специалност „Хореографска композиция“.

5.07.2021 г.

Рецензент:.....
/проф. д-р Д. Дженева/